

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Είναι άραγε «κατάρα» οι δύο μας πατρίδες;

Όταν διαβάζετε αυτές τις γραμμές θα βρίσκομαι πολύ κοντά στο Σίδνεϊ, εγκλωβισμένος σ' ένα αεροπλάνο με ανάμεικτα αισθήματα, ύστερα από οκτώ βδομάδες στην πρώτη μου πατρίδα. Θεωρώ «πρώτη» μου πατρίδα την Ελλάδα, παρόλο που γεννήθηκα και έζησα τα πρώτα 22 χρόνια μου στην Αίγυπτο και τα υπόλοιπα 60 χρόνια στην Αυστραλία. Στην Ελλάδα δεν έχω ζήσει μόνιμα ποτέ, δεν έχω εργαστεί εκεί και δεν έχω περιουσία, όμως πατρίδα είναι εκεί που βρίσκεται η καρδιά σου. Εγώ, λοιπόν, χρειάζομαι τρεις καρδιές και αφού αυτό δεν είναι δυνατό, μοιράζομαι την καρδιά μου με την Ελλάδα και την Αυστραλία, ενώ η Αίγυπτος είναι πια μόνο μια όμορφη ανάμνηση της παιδικής μου ζωής και της εφηβείας.

Είναι, άραγε, -όπως λένε- κατάρα να έχεις δύο πατρίδες; Ειλικρινά δεν έχω αποφασίσει, γιατί νιώθω ολοκληρωμένος άνθρωπος επειδή έζησα σε τρεις διαφορετικές χώρες και μπολιάστηκα με τον πολιτισμό τους. Όμως, όταν είμαι στη μια πατρίδα μου νοσταλγώ την άλλη και δεν συζητώ καν τον πόνο των γονιών που αποχωρίζονται τα ξενιτεμένα παιδιά τους, ή τα παιδιά όταν χάνουν τους γονείς τους χωρίς να προλάβουν να τους αποχαιρετήσουν.

Τουλάχιστον, έχω τη δυνατότητα να επισκέπτομαι κάθε χρόνο την πρώτη μου πατρίδα, γνωρίζοντας ότι σε μερικές βδομάδες θα επιστρέψω στη δεύτερη.

Το ταξίδι μου φέτος στην Ελλάδα άρχισε υπέροχα με την οικογένειά μου παρέα στο αεροπλάνο, αλλά τελειώνει επιστρέφοντας μόνος και βυθισμένος στις σκέψεις για το άμεσο μέλλον της αναπροσαρμογής στη ρουτίνα. Τις δουλειές που με περιμένουν στο σπίτι, τα καθήκοντα που παραμέλησα, τις συναντήσεις με συγγενείς, φίλους και συνεργάτες μου αγαπημένους.

Όμως, γράφω αυτές τις γραμμές προσγειωμένος ακόμη στην αθηναϊκή γη και είναι η ώρα του απολογισμού, των εντυπώσεων από την πατρίδα, όχι της ομορφιάς της που έχω υμνήσει άπειρες φορές, αλλά τον ανθρώπινο παράγοντα.

Ο σχολιασμός αυτού του τομέα είναι πάντα υποκειμενικός, αφού αν ρωτήσουμε τις χιλιάδες συμπαροίκων που επισκέφθηκαν φέτος την Ελλάδα θ' ακούσουμε εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις.

Εγώ οπωσδήποτε διαφωνώ με σχόλια όπως «δεν υπάρχει κρίση στην Ελλάδα αφού είναι γεμάτες οι ταβέρνες και οι καφετερίες», ή «καλά να πάθουν οι Έλληνες γιατί σπατάλησαν τα χρήματά τους (που έφαγαν με τον Πάγκαλο)», ή «υποφέρουν επειδή είναι τεμπέληδες και δεν θέλουν να δουλέψουν», ή «είναι άξιοι της μοίρας τους αφού ψηφίζουν άχρηστους πολιτικούς» κλπ. κλπ. Σε μια μεγαλούπολη των 5 εκατομμυρίων κατοίκων, όπως την Αθήνα, ασφαλώς θα υπάρχει περίπου ένα 10%, οι 500.000 που μπορούν να γεμίσουν τα καλά εστιατόρια, τις αριστοκρατικές ταβέρνες και καφετερίες, όπου συχνάζουν οι εύποροι Ελληνοαυστραλοί επισκέπτες και βγάζουν λανθασμένα συμπεράσματα.

Εχω γευματίσει και δειπνήσει σε κατάμεστα «καλά» εστιατόρια με υπέροχα φαγητά, αλλά και σε κατάμεστες λαϊκές ταβέρνες που χρεώνουν 1,40 ευρώ το σουβλάκι και δύο ευρώ την μπύρα.

Είναι άδικο να κατηγορούμε όλους τους Έλληνες πως σπατάλησαν σε πολυτέλειες τα χρήματα που έφαγαν με τον Πάγκαλο. «Πολυτέλεια» ένα αυτοκίνητο, ή η αγορά ενός διαμερίσματος εφόσον μπορούσαν να εξοφλούν τα δάνεια; Οι άνθρωποι δεν μπόρεσαν ν' ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους μόνον όταν εξ αιτίας των Μνημονίων έχασαν τις δουλειές τους ή μειώθηκαν

βάνουσα τα εισοδήματά τους. Αυτοί που τα έφαγαν με τον Πάγκαλο δεν υποφέρουν σήμερα και είναι ανάμεσα σ' αυτούς που γεμίζουν τα καλά εστιατόρια, ταβέρνες και καφετερίες.

Ε, όχι και τεμπέληδες τ' αδέρφια μας, γιατί δεν είδα ρομπότ να οδηγούν τρένα, λεωφορεία, φορτηγά αυτοκίνητα και ταξί, ούτε με εξυπηρέτησε ποτέ ένα ρομπότ στα εστιατόρια, τα καταστήματα και στις δημόσιες υπηρεσίες. Στα νοσοκομεία οι χιλιάδες γιατροί, νοσοκόμοι κλπ. είναι άνθρωποι σαν κι' εμένα κι' εσένα.

Τεμπέληδες και οι έλληνες αγρότες; Να μην τρελαθώ. Μόνα τους φυτρώνουν τα σιτηρά, τα λαχανικά, τα φρούτα, τα ζαρζαβατικά, για να φάνε 30 εκατομμύρια τουρίστες και δέκα εκατομμύρια Έλληνες; Μήπως αυτοκτονούν τα ζωντανά για να ψηθούν αυτόματα τα εκατομμύρια σουβλάκια και μπριζόλες, οι κιμάδες για τις μακαρονάδες και τα μπιφτέκια;

Και όσον αφορά στους άχρηστους πολιτικούς που ψηφίζουν, γι' αυτό είμαι εναντίον της ψήφου των Ελλήνων της Διασποράς, αφού δεν έχουμε ιδέα τι συμβαίνει. Γνωρίζω πολύ καλά την παροικία και είμαι σίγουρος πως αν είχαμε δικαίωμα ψήφου δεν θα ψηφίζαμε τους «καλύτερους» (αν υπάρχουν), ούτε για το καλό της πατρίδας και τού του λαού της. Από φανατισμό θα ψηφίζαμε για το συμφέρον τού κόμματος που ανήκουμε.

Συμπέρασμά μου είναι ότι η οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα δεν είναι τόσο καλή όσο υποστηρίζει η κυβέρνηση Τσίπρα, ούτε τόσο κακή όσο λέει η αντιπολίτευση. Οι έχοντες και κατέχοντες δεν άλλαξαν τον τρόπο ζωής τους, ούτε κρύβονται αυτοί οι άνθρωποι, που πιστεύω ότι οι περισσότεροι είναι έντιμοι επιχειρηματίες, επιστήμονες, επαγγελματίες και κληρονόμοι μεγάλων περιουσιών. Όμως ανάμεσά τους

είναι τα λαμόγια, οι φοροφυγάδες, οι άνθρωποι της νύχτας, οι πρώην πολιτικοί που τα έπιασαν χοντρά και γλίτωσαν της φυλακής τα σίδερα.

Σε δεύτερη μοίρα που ακόμη αντέχουν και στέκονται όρθιοι είναι άνθρωποι με ειδικές γνώσεις και καλούς μισθούς, ηλικιωμένοι με υψηλά εισοδήματα ή συντάξεις και επιτυχημένοι μικροεπιχειρηματίες.

Στον πάτο της κοινωνίας είναι οι αδίκημένοι που θα τούς βρούμε σε όλες τις «ανεπτυγμένες» χώρες: οι χαμηλόμισθοι οικογενειάρχες, οι άνεργοι ως επί το πλείστο νέοι, οι ηλικιωμένοι με συντάξεις της πείνας και οι αλλοδαποί. Οι δύο πρώτες κοινωνικές ομάδες, όμως, είναι αρκετά μεγάλες για να δίνουν στην Ελλάδα την εντύπωση πως υπάρχει ευημερία, αν και στην πατρίδα μας υπάρχει ακραία φτώχεια όπως αποδεικνύουν οι αριθμοί. Το 33% των εργαζομένων ζουν με μισθό \$400 ευρώ τον μήνα και για τους υπόλοιπους ο μέσος μισθός είναι \$1200 ευρώ, που φαίνεται «μεγάλος», μόνο αν συγκριθεί με τα \$400 των χαμηλόμισθων.

Η ακραία φτώχεια φαίνεται και από τις εκατοντάδες χιλιάδες συμπατριωτών μας που εισπράττουν κοινωνικά επιδόματα όπως τα 55 εκατομμύρια ευρώ την περασμένη βδομάδα σε 246.529 δικαιούχους στο πλαίσιο της καταβολής Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης, τα 78 εκατομμύρια ευρώ που θα εισπράξουν οι αγρότες, τα επιδόματα σίτισης και ενοικίου, τα επιδόματα για τους φοιτητές κ.ο.κ.

Τέλος, άποψή μου είναι ότι το ποσοστό ανεργίας είναι μικρότερο του εσημίου 22% επειδή υπάρχουν πολλές χιλιάδες άτομα που αναγκάζονται να εργάζονται ανασφάλιστοι και πληρώνονται με «μαύρα» χρήματα.

ΑΥΡΙΟ, το πολιτικό σκηνικό.

Η ψήφος των Ελλήνων της Διασποράς

Κατατέθηκε την περασμένη Δευτέρα από τη Νέα Δημοκρατία στη Βουλή πρόταση νόμου για την «Άσκηση εκλογικού δικαιώματος, κατά τις βουλευτικές εκλογές, του απόδημου ελληνοισμού και εκλογέων που βρίσκονται στην αλλοδαπή».

Η πρόταση βασίζεται στη συνταγματική ρύθμιση που περιλήφθηκε στην αναθεώρηση του 2001, σύμφωνα με την οποία «Νόμος που ψηφίζεται με την πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών μπορεί να ορίζει τα σχετικά με την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος από τους εκλογείς που βρίσκονται έξω από την Επικράτεια» (άρθρο 54 παρ. 4).

Είναι αλήθεια ότι δεν εφευρέθηκε σήμερα από τη

Ν.Δ. το ζήτημα. Αλλά δεν είναι ακριβές ότι η προσπάθεια αυτή ξεκινά το 2009. Η απόδοση ψήφου στους Έλληνες της Διασποράς υπήρξε ήδη από τις αρχές του 2004 προεκλογική δέσμευση του τότε προέδρου της Κώστα Καραμανλή. Την ίδια υπόσχεση έδωσε τον Δεκέμβριο του 2006 ο κ. Καραμανλής, ως πρωθυπουργός πλέον, από το βήμα του συνεδρίου του Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού (ΣΑΕ). Ακολούθησαν διαβουλεύσεις με το ΣΑΕ και μάλιστα στάλθηκε στο ΣΑΕ «Προσχέδιο», το οποίο δεν έγινε δεκτό από τους αποδέκτες του, καθώς ζητούσαν και το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Τον Μάιο 2008 έγιναν προτάσεις για συνταγματική αναθεώρηση της Ν.Δ. και ανάμεσά τους η πρόταση να μετονομαστεί το Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού σε Συμβούλιο Ελληνοισμού της Διασποράς.

Ελπίζω να εγκριθεί η μετονομασία του χρεοκοπημένου ΣΑΕ, αν ποτέ επανιδρυθεί με νέους όρους που θα εγγυώνται τη βιωσιμότητά του.

Καλό!

Οι άντρες στα 20 παίζουν μπάσκετ, στα 30 παίζουν ποδόσφαιρο, στα 40 παίζουν τένις και στα 50 παίζουν γκολφ. Εχετε προσέξει πως με τα χρόνια, τα μπαλάκια μικραίνουν;

Ακόμη ένα:

Κυρίες μου, όταν ένας άντρας λέει «θα το φτιάξω», σημαίνει ότι θα το φτιάξει... Εντάξει; Δεν χρειάζεται να τού το υπενθυμίσετε κάθε έξι μήνες!